

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

19 juni 2008

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heer Bart Van Malderen, mevrouw Annick De Ridder
en de heren Gino De Craemer, Joris Vandenbroucke en Jan Laurys –**

betreffende het realiseren van een decreet Maatwerken

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Met deze resolutie wordt beoogd een nieuwe aanpak te realiseren voor personen die ondersteuning op de werkvloer nodig hebben.

De sociale economie is sterk in beweging en kent momenteel een positieve dynamiek. De werkloosheidsstatistieken tonen aan dat de vele initiatieven die ontplooid worden voor de verschillende kansengroepen (langdurig werklozen en personen met een handicap), nog steeds hun reden van bestaan hebben.

Het regeerakkoord van de Vlaamse Regering van 2004 bepaalt duidelijk dat de sociale economie en in het bijzonder de beschutte en sociale werkplaatsen een volwaardige rol moeten spelen om de werkgelegenheidskansen van de kansengroepen te optimaliseren. Er wordt wel gesteld dat naar een vereenvoudiging van de organisatie van de sociale economie moet gewerkt worden.

Doorheen de veelheid van (hoofdzakelijk) experimentele projecten, beginnen zich momenteel (in het kader van de vereenvoudiging van de sociale economie) drie grote pijlers af te tekenen. Naast de pijler van de invoegbedrijven (die de rechtstreekse koppeling met reguliere bedrijven maakt) en de pijler van de lokale diensteneconomie (die zich focust op werkverschaffing aan kansengroepen binnen aanvullende maatschappelijk waardevolle activiteiten) is er ook de pijler van de maatwerkbedrijven. Onder deze derde pijler vallen de beschutte en sociale werkplaatsen.

Sinds 1 april 2006 werden naar aanleiding van de bestuurlijke hervorming van de Vlaamse administratie (BBB) onder meer de beschutte werkplaatsen (specifieke werkverschaffingsmaatregel voor personen met een handicap) beleidsgericht en -aansturend overgeheveld van het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werk en Sociale Economie.

In de sociale economie bestaan al de sociale werkplaatsen die eveneens een specifieke werkverschaffingsmaatregel betreffen, gericht op langdurige werklozen (meer dan vijf jaar) met een meervoudige achterstellingsproblematiek (laaggeschoold en met psychische, fysieke of sociale problemen).

Zowel wat betreft de doelstelling, namelijk het werk geven aan kansengroepen, als wat betreft het economische kader waarbinnen dit moet gebeuren – beide

werkvormen moeten een groot deel van hun inkomsten uit verkoop halen – kunnen de werkvormen perfect op elkaar geplaatst worden. Het is dan ook niet meer dan logisch dat getracht wordt om ze meer naar elkaar toe te laten groeien.

Er zijn al heel wat bouwstenen om te komen tot een decreet dat de gelijkschakeling van de beide werkvormen concretiseert. Daarbij is duidelijk geworden dat een toekomstig decreet breder moet gaan dan enkel een gelijkschakeling van de beide werkvormen. Hoewel de aanzet voor het decreet de samenvoeging van de beschutte en sociale werkplaatsen was, moet bij de concretisering de beleidsoptie worden genomen om verder te gaan:

- door te vertrekken van een doelgroeppendecreet (dus geen decreet Maatwerkbedrijven) waarin bepaald wordt welke subsidies en instrumenten ter beschikking staan van die doelgroepen (het ondersteuningspakket). De maatwerkbedrijven vormen binnen dat decreet een mogelijke (maar niet de enige) piste. De doelstelling moet zijn dat een groot deel van de subsidies gekoppeld is aan de doelgroepwerknemer, los van de werkgever;
- door de opening naar werk in het reguliere circuit met externe begeleiding in te bouwen waarbij ook de maatwerkbedrijven een taak hebben;
- door de afstemming met de opvolger van de Vlaamse inschakelingspremie, VIP/CAO 26, dat als instrument op termijn ook een plaats moet kunnen krijgen in dit decreet;
- door specifiek bij de maatwerkbedrijven verder te werken wat betreft responsabilisering, verantwoordelijkheid en professionalisering, door het inbouwen van een aantal minimale kwaliteitseisen. De initiatieven krijgen de vrijheid om die eisen in te vullen maar ze moeten wel de minimale normen bereiken. Daarnaast moeten er stimulanzen ingebouwd worden voor initiatieven die verder willen gaan.

Daarbij wordt ook het rugzakprincipe naar voren geschoven, waarbij een doelgroepwerknemer, ongeacht bij welke werkgever hij/zij tewerkgesteld wordt, eenzelfde pakket aan subsidies meebrengt en hetzelfde kost aan de werkgever. Enkel zo kan verdringing van doelgroepen vermeden worden en kan ook de instroom/doorstroom naar reguliere werkgevers een realistische optie worden.

Een aantal elementen hebben gezorgd voor vertraging in de timing van het decreet. Concreet wordt de

wijziging van de Europese verordening inzake staatssteun (die ook een bepalende impact heeft op de subsidiëring van de beide werkvormen) aangehaald. Er werd ook een initiatief van de federale regering verwacht (waarmee een akkoord moet worden bereikt inzake de tegemoetkomingen die vanuit het federale niveau toegekend worden aan de beide werkvormen). Maar ook het ontbreken van een uniform en transparant inschalingsinstrument dat de afstand tot de arbeidsmarkt tracht te becijferen los van de huidige doelgroepbepalingen, vormde een struikelblok dat eerst uit de weg moest worden geruimd.

De realisatie van dit decreet is van groot belang om de toekomst van de beide werkvormen veilig te stellen en hen in staat te stellen om flexibel en adequaat te kunnen inspelen op de komende uitdagingen, maar nog meer om de personen met een arbeidshandicap ook in de toekomst alle mogelijkheden en instrumenten aan te bieden zodat het streefdoel van 60% werkzaamheidsgraad geen dode letter blijft maar een concreet cijfer waarnaar gestreefd kan worden.

Bart VAN MALDEREN

Annick DE RIDDER

Gino DE CRAEMER

Joris VANDENBROUCKE

Jan LAURYS

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat:

- 1° het belang van de sociale economie als sterk groeiende tak in onze economie de laatste jaren enorm is toegenomen;
- 2° er nog steeds extra inspanningen nodig zijn om personen met een arbeidshandicap van gepast werk te voorzien;
- 3° er een belangrijke taak zal blijven voor een specifieke werkvorm die zich richt op de werkverschaffing aan personen met een arbeidshandicap;
- 4° er een duidelijke en eenvoudige structurering van de sociale economie nodig is, waarbinnen alle mogelijke werkvormen een plaats hebben;

– gelet op:

- 1° het principeakkoord tussen de verschillende betrokken partijen van de werkvormen beschutte en sociale werkplaatsen om een decreet Maatwerken te realiseren voor personen die ondersteuning op de werkvloer nodig hebben;
- 2° de daarin genomen opties en beslissingen waarover consensus bestaat tussen de betrokken partijen, met in het bijzonder:
 - a) de focus op de doelgroepwerknemer waarvoor een aantal acties worden ondernomen maar waarbij de doelgroepwerknemer zoveel mogelijk centraal wordt gesteld;
 - b) de bepaling van een ondersteuningspakket gekoppeld aan de doelgroepwerknemer, waardoor de opening naar het reguliere bedrijfsleven gemaakt wordt;
 - c) het opnemen van de noodzakelijke begeleiding op de werkvloer in het ondersteuningspakket, waardoor ook in reguliere bedrijven begeleiding mogelijk wordt;
 - d) het streven naar een inschalingsinstrument dat op een eenduidige en transparante wijze

alle doelgroepwerknemers inschaalt op afstand tot de arbeidsmarkt;

- e) het benadrukken van de noodzaak aan specifiek erkende werkvormen die werkverschaffing aan de onderscheiden doelgroepen tot hoogste doel hebben;
- f) het bepleiten van de autonomie van de nieuwe werkvorm maatwerkbedrijven (die beschutte en sociale werkplaatsen verenigt) die beschouwd willen worden als reguliere bedrijven met een bijzondere maatschappelijke taak zonder dat dit mag leiden tot concurrentievervalsende initiatieven;

3° de noodzaak om ook af te stemmen met het federale niveau over de tegemoetkomingen ten aanzien van de beschutte en sociale werkplaatsen alvorens een nieuwe werkvorm kan ontwikkeld worden;

4° de huidige wijzigingen op Europees vlak inzake de bepalingen betreffende staatssteun die ook een impact hebben op het nieuw te ontwikkelen kader;

– vraagt de Vlaamse Regering:

- 1° bij het uitwerken van het decreet het principeakkoord afgesproken met alle betrokken partners als uitgangspunt te nemen;
- 2° uitdrukkelijk rekening te houden met het nieuwe Europese kader dat momenteel ontwikkeld wordt om zodoende een decreet te maken dat deze Europese toets kan doorstaan;
- 3° op korte termijn verder overleg te plegen met collega's van het federale niveau opdat zo snel mogelijk duidelijkheid verkregen wordt rond de federale afstemming van de beide werkvormen beschutte en sociale werkplaatsen;
- 4° verder te werken aan een inschalingsinstrument dat zo goed mogelijk de afstand tot de arbeidsmarkt van doelgroepwerknemers inschat en de invulling van het ondersteuningspakket kan bepalen;
- 5° de experimenten inzake begeleiding op de reguliere werkvloer van doelgroepwerknemers voort te zetten en uit te breiden met het oog op

een verhoogde tewerkstelling van doelgroepwerknemers in het reguliere circuit;

6° bijzondere aandacht te besteden aan de interne doorstroming van de doelgroepwerknemers als eerste stap naar een mogelijke doorstroming naar het reguliere circuit;

7° verder intensief overleg te plegen met de sector bij het tot stand komen van een nieuw decreet Maatwerken.

Bart VAN MALDEREN

Annick DE RIDDER

Gino DE CRAEMER

Joris VANDENBROUCKE

Jan LAURYS
